

સલામી સવારની..

એક થી વધારે સીટ લડનારા ભીરૂ હોય છે, હરે છે ચુક્રથી એ વ્યક્તિવત્તામાં જીતે હોય છે, હોય છે ભૂખી નાજર, સત્તા-પદ, તિજોરી પર - ફરે છે હીરા બની, અંદરથી સાવ ઠરૂ હોય છે (હરીશ રાવત છ સીટ પર લડશે) (બાય ઇલેકશનનો ખર્ચ એવા લોકો પાસેથી વસૂલો!)

સુપ્રભાતમ્
સુરેષ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

પાડી છે ટેવ, મેળા દેન - ગોળીની - હવે પંપાનો!
હાઈકુ
(ગુલના જોખને જલીકટ્ટુ)

સત્તા નો લોભ, સ્વાર્થનો વરસાદ, સિદ્ધાંતો ભેડે...
(કજોડાં ગરુબંધન)

ચિંતન
વં સંસ્કૃત્ય પિપાલિનઃ પરચશઃશૂલન શલ્યકુલા, કુર્બલિત્તિ રવગુણસ્તેવન ગુણિતાં ચત્નાદ ગુણારણદનમ્ । તેષાં સેવકાચિત્તોદરશાં કોપોષ્ણિતઃ શ્વાસિતાં દીપ્તા રત્નાશિખેવ કૃષ્ણકશિલા વિદ્યા જ્ઞાનોદ્વિજિતા ॥

સુભાષિત રત્ન ભાંગાગારના બીજા પ્રકરણના આ શ્લોકમાં - કુપડિતો - અવિદ્વાનોની નિંદા કરવામાં આવી છે. આજના સંદર્ભમાં જ્યારે આપણી સંસદ અને રાજ્યસભાના વિદ્વાન-પંડિતો કોઈ જાતનું કામ કરતા નથી કે થવા દેતા નથી એ સંદર્ભે આ શ્લોકનો અર્થ સમજવા જેવો છે :

જેમ સભામાં ખોટો વિવાદ કરનારા છે, જેઓના અંગમાં અન્ય કવિઓના યશસ્વી શલ્ય શૂળની જેમ ભોંકાય છે, પોતાના મિથ્યા ગુણોની સ્તુતિ કરીને ગુણવાન જનોના ગુણોને પ્રયત્નપૂર્વક ઢાંકી દેવામાં આવે છે, જેમની દૃષ્ટિ રોષથી રાતી છે અને જેઓ ગરમ ચાસ પ્રગટ કરીને (ફુંગાળા મારી) તેના દુષ્ટ પુરુષોની વિદ્યા, કાળા નાગના પ્રકાસમાન રત્નની જ્યોતિની જેમ લોકોના હૃદયમાં ઉદ્દેગ ઉત્પન્ન કરે છે.

જે લોકો સારાં કાર્યોની પ્રશંસા નથી કરી શકતા તે લોકો ભૂમ બરાડા પાડી અન્યોના સદ્ગુણોને ઢાંકી દેવા પ્રયત્ન કરે છે.

- સુવિચાર**
- જો તમે તમારા દિવસના ૨૪ કલાકને ૪૮ કલાકમાં બદલવાની ગતિથી કામ કરો તો બીજાની સરખામણીમાં જલ્દી સફળ થશો - **રોહિનિ શર્મા**
 - જીવનમાં લક્ષ્ય કોઈ પણ હોય, એ આયોજન વગર પ્રાપ્ત કરી શકાતું નથી, લક્ષ્ય પ્રાપ્ત કરવાની તેચારી પણ મહેનત વગર સંભવ નથી - **ચર્ચિલ**
 - જ્યારે તમે 'મારું શું થશે' થી 'હું તમને કેવી રીતે મદદ કરી શકું છું' પર આવો છો ત્યારે તમારી સમસ્યાને જીતી લો છો - **ગુણવંત શાહ**
 - જીવન જીવવાના બે રસ્તા છે. એક - 'હું અમુક કાર્ય કરીશ', 'બુશ થઈ જઈશ.' અને બીજો 'હું બુશ છું, ભલે ગમે તે થાય' તમે કયું જીવન જીવવા માંગો છો - **ગુલનસૂઝ**
 - પોતાની આંખોને 'તારા' પર સ્થિર કરતાં પહેલાં પોતાના પગ જમીન પર સ્થિર રાખો - **રૂઝવેલ્ડ**
 - આજનું ઔષધ : જાયફળને પાણીમાં ઘસીને લગાડવાથી ખીલ મટે છે (સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા

આજે નેતાશ્રીઓ - અધિકારીઓ-વેપારીઓ ખાયકી-ક્રીભાંડ દ્વારા ધન-સમૃદ્ધિ એકઠાં કરે છે. માત્ર રોજિંદી જરૂર માટે નહીં પણ 'સાત પેઢી' સુધી ખૂટે નહીં એટલું ભેગું કરે છે. એવા લોકો દાન-પુણ્ય-ધર્મ કરી 'દેભ' નો દેખાડો કરે છે ખરા પણ એમને ઈશ્વર પર તલભર પણ વિશ્વાસ નથી - કારણ કે ક્રીડીને કણ આપનારને તારી સાત પેઢીની શું ચિંતા ન હોય...?!

એક ગુરુ - શિષ્ય એક શેઠને ત્યાં જમવા ગયા - ચાંદીની થાળી-વાટકામાં પેટભર દૂધપાક - પૂરી જમ્યા - દક્ષિણા મળી - વધારામાં શેઠે પાનમસાલા જેવી સ્વાદિષ્ટ સોપાની ગુરુ - શિષ્યને એકએક ચમકી આપી. બંને ખાઈ ગયા. શિષ્યને સ્વાદિષ્ટ પાન મસાલો જરા વધારે ભાવ્યો - શેઠ પાસેથી બીજી ચમચી ભરીને માગ્યો અને પોતાની પછેડી - ખેસને છેડે બાંધી નાખ્યો.

રસ્તામાં ગુરુજીએ પૂછ્યું - આ વસ્ત્રમાં શું બાંધ્યું છે? શિષ્ય કહે - પાનમસાલો - ખૂબ સ્વાદિષ્ટ હતો નહીં?! ગુરુજીના ભવાં સંકોચાયા - અવાજ ઊંચો થયો - અને કહ્યું, અરે મૂર્ખ જે ઈશ્વરે તને આજે દૂધપાક પૂરી જમાડ્યા એ શું તારી આવતીકાલના જમણને સોપાનીની ચિંતા નહીં કરે? આટલો બધો અવિશ્વાસ?! શિષ્યએ ગાંઠ છોડી - સોપાની ફેંકી દીધી...

ફાન્સના મહાન દાર્શનિક, વિચારક, નાટ્યકાર-લેખક વોલ્ટેચર (૧૬૮૪-૧૭૭૮)એ લખ્યું છે કે "શબ્દનો ઉપયોગ આપણે આપણા વિચારોને છુપાવવા માટે કરતા હોઈએ છીએ. ખરેખર તો શબ્દોથી આપણે આપણા વિચારોને વ્યક્ત કરવાના હોય છે. એ જ રીતે આંસુ આપણી લાગણીઓને વ્યક્ત કરતા હોય છે. આંસુ આપણા મનની પરિસ્થિતિની શાંત પરિભાષા છે." ૮૩ વર્ષની આયુમાં તેમણે ઘણી બધી અમર કૃતિઓ આપી છે. તેમના સાહિત્યમાંથી ઘણાં બધાં વિદ્યાનો અમરવાક્ય તરીકે જાણીતાં બન્યાં છે.

સંબંધોની આરપાર જોવામાં આવે તો લાગણી વ્યક્ત કરવા માટે એકલા શબ્દો જ જરૂરી નથી. શબ્દો વિના પણ ઘણું બધું કહી શકાતું હોય છે. મોનની ભાષા ઘણી બધી અવ્યક્ત વાતને વ્યક્ત કરી દેતી હોય છે. બોલાયેલા શબ્દનું મહત્વ અનેકગણું છે. કેમ કે નહીં બોલાયેલા શબ્દોનો માણસ માલિક હોઈ શકે પરંતુ બોલાયેલા શબ્દોનો માણસ ગુલામ બની જતો હોય છે. પોતાના શબ્દો અન્ય વ્યક્તિ માટે કાંટાની શૂળ સમાન પણ બની રહે છે અથવા પોતાના શબ્દો ગુલામ જેવી મુલાયમી પણ બતાવી શકે છે. બધો આધાર આ વ્યક્ત માધ્યમ ઉપર રહેલો હોય છે.

વોલ્ટેચર કહે છે કે પ્રેમ તો એક કેનવાસ જેવો છે. એમાં આપણે આપણી કલ્પનાના રંગો ભરીએ છીએ. આપણી કલાસમજ પ્રમાણે જેમ ચિત્ર દોરીએ, એ જ રીતે આપણી પ્રેમસમજ પ્રમાણે આપણે આપણા પ્રેમનું કેનવાસ સજાવતા હોઈએ છીએ. પ્રેમનું આકાશ અનંત છે અને પ્રેમની ભવ્ય છબી યા ચિત્ર માટે તો આકાશ જેવું કે ઘરતી જેવું કેનવાસ પણ

સ્વભાવનું સર્ટિફિકેટ...!! અમુક સાવ ભૂત જેવાં, તો કેટલાંક અદ્ભૂત થઈને ફરતાં હોય છે...!!

માણસનો સ્વભાવ એ મોટી મિલકત છે. વ્યક્તિ કેવી છે એનું જાહેરનામું એટલે સ્વભાવ! મોટાભાગના માણસો પોતાના સ્વભાવને કારણે જ સુખી કે દુઃખી થતા હોય છે. જેનો સ્વભાવ તેવો વ્યવહાર, અને જેનો સ્વભાવ તેવો દાવ કે ઘાવ. જો વ્યક્તિનો મિજાજ કે સ્વભાવ સારો તો બધું સારું અને જો વ્યક્તિનો સ્વભાવ ખરાબ તો બધું ખારું... વ્યક્તિ ગમે તેટલી સફળ હોય, મોભાદાર કે હોદ્દાદાર હોય પણ જો સ્વભાવ સડેલા ઈંડા જેવો હોય તો ન તો તે સુખી થાય છે કે ના તેના થકી કોઈ સુખી થાય છે.

તમે બંગલામાં રહો છો કે ગુંપડીમાં, તમારી પાસે કાર છે કે સાયકલ, તમારી પાસે બ્રાન્ડેડ કપડાં છે કે સાદા, તમે અધિકારી છો કે નેતા, આ બધાં કરતાં મહત્વનું એટલે તમારો સ્વભાવ. ગમે તેવી પરિસ્થિતિમાં સતત હસતાં રહેવું, કોઈ રાવ-ફરિયાદ ન કરતાં, નકારાત્મકતા ટાળીને સકારાત્મકતાનું વાવેતર કરનાર વ્યક્તિ પોતે પણ ખુશ ખુશાલ રહે છે અને એના સંપર્કમાં આવનાર દરેકને આનંદી કરે છે અને એટલે જ એવાં સારાં સ્વભાવના માણસોની કંપની હંમેશા ગમતી હોય છે.

હમણાં અમારાં એક મિત્ર મળ્યાં, એમને હળવો એટક આવેલો અને એક વર્ષનું બ્લોક આવતાં ઓપરેટ કરી સ્ટેન્ડ મુકાવેલું, ભાઈ જરા ચિંતામાં હતા. એટલે એમને એટકને કારણે બે-ચાર દેવલોક પામેલા વ્યક્તિના ઉદાહરણ આપી એટલું જ કહ્યું કે, 'હવે, બોનસ લાઈફ મળી છે જલસા કરો!' બસ આ એક વાક્યએ એમના ચહેરા પર ખુશી છવાઈ ગઈ...

હોસ્પિટલનો માહોલ કાયમ ઉદાસ અને ટેન્શનગ્રસ્ત હોય છે. અમારા એક મિત્ર એડમીટ થયેલાં, એ જ છાતીમાં દુઃખાવો. એમને

સંબંધમાં લાગણી અને મૌનની ભાષા

કદાચ નાનું પડે. પ્રેમમાં એક વ્યક્તિ પોતાની સાથી વ્યક્તિના બોલાયેલા શબ્દ સિવાય પણ તેની હાઈ બીટ સમજી શકે, તેની લાગણી ઝિલી શકે અને પછી પડથો પણ પાડી શકે. નિ:શબ્દ લાગણીનો આ જાદુ છે. લાગણીને વ્યક્ત કરવા માટે કદાચ આંખોના હાવભાવ અને આંખીયાતા ઉપરાંત હૃદયના ધબકાર પણ કામ લાગી

સંબંધમાં હકારાત્મક દૃષ્ટિકોણ પણ અગત્યનું પરિબળ છે, જ્યારે આપણે કોઈના વખાણ કરીએ, પ્રશંસા કરીએ છીએ ત્યારે સામી વ્યક્તિની સારપ પણ આપોઆપ આપણામાં આવી જતી હોય છે

શકે છે. છતાં લાગણીને વ્યક્ત કરતા શબ્દ પણ અમૂલ્ય છે તો નહીં બોલાયેલા શબ્દોમાં સમાયેલી લાગણીની ભવ્યતા પણ સુંદર જ હોય છે.

આપણે જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ વિશે ધારણા બાંધી લઈએ છીએ, એ પહેલા એ વ્યક્તિને મળવું જોઈએ અને તેની સાથે સંવાદ પણ સાધવો

ચહેરો નહીં, સ્વભાવ જોઈને આવે છે, સત્તા પણ નહીં, સ્વભાવ જોઈને આવે છે. નોકર-ચાકર, ગાડ-બંગલા તને મુબારક, મહેલો નહીં, સ્વભાવ જોઈને આવે છે!

વધારતી નર્સ પણ આડે દોડે મળતી જ હોય છે. એક સોસાયટીના બહેનનો સ્વભાવ એટલે અહીંની ત્યાં કરવાનો. એકતા કપૂરની સિરિયલ જોઈને શંકાસ્પદ થયેલો. એ હરતાં - ફરતાં દિવાસળી ચાંપવાનું કામ કરે. કામવાળી, કચરાવાળી, ફેરિયા, દૂધવાળા, મહેમાનો, છોકરા અને નવરી બહેનો બધાંને રવાડે યાડવે અને પોતે એમાંથી નીકળતાં ધૂમાડાં જોઈને રાજી થાય. પછી તો એનો આ સ્વભાવ સૌને ખબર પડી ગઈ, અને ધીમે ધીમે એનાથી ચેતીને દૂર થઈ ગયાં. એણે એનો સ્વભાવ ન સુધાર્યો પણ સોસાયટી બદલી નાંખી!

જોઈએ. વ્યક્તિને સાંભળવો જોઈએ. વાતચીતનો આધાર એ છે કે આપણે સવાલો સાંભળવા દેવાયેલા નથી હોતા. ખરેખર તો સવાલ સમજવાની આવડત જરૂરી છે. સવાલ સમજી શકાય તો જવાબ તો જડી જ રહેશે. પરંતુ સવાલ સાંભળ્યા વિના જવાબ આપવાનો કે સંવાદ સાધવાથી કોઈ અર્થ રહેશે નહીં. કેટલીક વ્યક્તિ હાજરજવાબી પણ હોઈ શકે. પરંતુ હાજરજવાબપણાથી કશું સિદ્ધ થઈ શકતું નથી.

સંબંધમાં હકારાત્મક દૃષ્ટિકોણ પણ અગત્યનું પરિબળ છે. જ્યારે આપણે કોઈના વખાણ કરીએ, પ્રશંસા કરીએ છીએ ત્યારે સામી વ્યક્તિની સારપ પણ આપોઆપ આપણામાં આવી જતી હોય છે. આ છે હકારાત્મક દૃષ્ટિકોણ. આપણે દર વખતે કોઈ પ્રત્યે આભારનો ભાવ પ્રગટ કરી શકતા નથી. પરંતુ આપણે આભાર વ્યક્ત કરનારી ભાષામાં, આભારના ભાવવાહી શબ્દોમાં વાત તો કરી જ શકીએ છીએ.

સંબંધ પતિ-પત્નીનો હોય કે મા-બાપ, ભાઈ-ભાઈ કે ભાઈ-બહેન

ગુલમહોર
દિનેશ દેસાઈ

અથવા બે મિત્રોનો હોય હંમેશા આવું સાંભળવા મળતું જ હોય છે કે "તમે મને સમજી શક્યા નથી." અથવા "તમે મને સમજતા જ નથી." સંબંધમાં સમજણનો સેતુ અસરકારક મહત્વ ધરાવે છે. એકમેકને સમજવું એ જ સંબંધનું સાર્થક્ય છે.

જ્યારે એકમક વચ્ચે સમજદારી ખાઈ બની જાય છે ત્યારે ગેરસમજ આકાર લે છે અને કોઈ પણ સંબંધનું અકાળે અવસાન હંમેશા ગેરસમજના કારણે જ થતું હોય છે. દરેક વ્યક્તિ એમ જ માને કે પોતે સાચો છે અને સામી વ્યક્તિને પોતાની વાત માનવી જોઈએ. હકીકતમાં સિક્કાની બેઉ તરફની બાજુઓ સાચી જ હોય છે. દૃષ્ટિકોણનો ફરક હોય છે. જો એક વ્યક્તિ સામી વ્યક્તિ તરફ ચાલીને જાય અને તેના તરફના સિક્કાની બાજુનું અવલોકન કરે તો તેની બાજુ અથવા તેનો પણ પણ પોતાના પક્ષની જેમ સાચો જ હોવાનો. આપણે આપણી જાતને બીજાના સ્થાને મૂકીને પણ જોવી જોઈએ, એનું નામ સમજણ.

સ્ટોપર :
"બોલાયેલા શબ્દો અને નહીં બોલાયેલા શબ્દો પણ સમજી શકે એનું નામ લાગણીનો સંબંધ."
- નતાલિયા હેડવન

એક ૭૮ વર્ષના દાદી, પણ સતત આનંદી. એમને ઘણા પ્રકારની બિમારી છે. એક પગ ઘરમાં અને બીજો સ્મશાનમાં. એમને કોઈ તકરાર નથી. કાયમ પુસ્તક વાંચતા રહે છે. એમની સાથે વાતો કરો તો એમને વાંચેલા પુસ્તકની સારી વાતો કહેશે. સારી ફિલ્મો વિશે કહેશે. એમની યુવાનોની વાતો કરશે. ઘરે આવેલા મહેમાનની ખબર અંતર પૂછીને પ્રેમથી અદડીયો લાડુ આપશે. અને છતાંય વચ્ચે વચ્ચે નહીં કરે.

દાદીએ જોયું કે બધા વોટ્સએપ કરે છે, અને પરિવારને પણ ગમે છે તો કકગટા કરવાની જગ્યાએ જાતે સ્માર્ટફોન લઈ શીખી લીધું, હવે એ પણ ઓનલાઈન ન મળે છે. દાદી પાસે કોઈ નેગેટીવ વાત કરીએ તો એ એમાંથી પોઝીટીવ સાઈડ બતાવશે. આપણે કહીએ કેટલી કડકડતી દંડી છે. તો તરત કહેશે પણ આ સિંચનમાં જ રંગબીરંગી ફૂલો ખીલી ઉઠે. વધારે કસરત થાય. અદડિયા અને તલસાંકડી ખાવા મળે. સસ્તા શાકભાજી અને જામફળ - બોર જેવાં ફળો મળે. અને એમના આ સ્વભાવને લીધે દાદીને મળનારા લોકો વધુ રહે છે. દાદીને મળીએ એટલે મજા પડે.

આપણે સરકારી કચેરીમાં જઈએ એટલે પટાવાળો મળે, 'સાહેબ નથી, શું કામ હલુ?' બસ આટલું તો છોડાઈ થી બોલે એટલામાં આવનારો ત્રાસી જાય. અધિકારી પણ એની અકડાઈ બતાવે, 'બેસો શાંતિથી, અમારે શું એક જ કામ છે?' કેટલાંક અધિકારી પાછા બહુ સરસ પણ હોય એ સામેથી આવનારને મદદ કરવા તત્પર થાય. અને એમના એ સ્વભાવને લીધે આવનાર માણસનું કામ ન પણ થાય તોય એ નારાજ થતો નથી!

એક ડૉક્ટર સાપનું ઝેર ઉતારવામાં આસ્ટર. ગામમાં કોઈને સાડ ડંશ દે એટલે ત્યાં જ જવાનું. પછી તો એ ગામની આજુબાજુના ગામ, તાલુકા,

જિલ્લામાં એમનું નામ થઈ ગયું. એમને જ્યારે પૂછવામાં આવ્યું કે, 'સાહેબ, શું જાદુ છે?' એમને બહુ સરસ જવાબ આપ્યો, 'એમની મારા પ્રત્યેની શ્રદ્ધા. હું એમને એ જ દવા આપું છું. જે અન્ય ડૉક્ટર આપે છે. પણ પ્રેમથી આવકારું - હાથ ફેરવું - વિશ્વાસ આપું, એટલે એમને મટી જ જાય છે.' આવો સ્વભાવ હોય તો પછી કોઈ સાપના ઝેરની અસર થાય?

મોટા ભાગે સૌને ગુલાબી - મિજાજ - રંગીન - ગમતીલા - હસમુખા - સ્વભાવના લોકો પસંદ પડતા હોય છે. કક્કાટીયા અને ચીડિયા લોકોથી લોકો છોટાં જ રહે છે. વાત વાતમાં વાંકું પડે એવા તો ઘરે ઘરે મળી રહે છે. દંભી-નૂડમિજાજ લોકો મોટાભાગે નેતા, અધિકારીના લેબલ ધરાવતાં હોય છે. લાપડદાસ-લખી-ગુંદરીયા જેવા લોકોથી બધાંને છુટવું હોય પણ એ તો ફંવિકોનોનો ડબ્બો સાથે રાખતા હોય એમ ચોટી જ પડે છે. અમુક ડબલ ચહેરાવાળા, કચારેક ગંભીર તો કચારેક રંગીન, એમને સમજવા કાઠા એવાં હોય છે.

અમુકનો સ્વભાવ સેવાભાવી તો અમુક અલગારી અને નીજાનંદી. અમુક અતડા તો અમુક દિવેલીયા, કોઈક ચિંતાગ્રસ્ત તો કોઈક નફકંટ. એમને સ્વાર્થ હોય તો લોહચુંબકની ચોંટા અને કામ પતે અળગા થઈ જતાં સ્વભાવના હોય છે. અમુક બધું હોવા છતાં દુઃખી તો અમુક કંઈ ન હોવા છતાં સુખી સ્વભાવના જેવા મળે છે. અમુકનો સ્વભાવ સાવ ભૂત જેવો તો અમુક અદ્ભુત જેવા હોય છે. અમુક આનંદી કાગડા જેવા તો અમુક ઉછળતાં ઝરણાં જેવાં, અમુકનો સ્વભાવ કાયમ નખરાં કરવાનો... સ્વભાવને ઓળખવો અઘરો, પણ આપણને ખુશ રાખે એવા સ્વભાવવાળાની દોસ્તી પાકી!

ચૂંટલો : સ્વભાવની ભિન્નતાને લીધે જ, કોઈ વાતે વાતે લડે છે, કોઈ જિંદગીભર છાનું છાનું રહે છે. કોઈ બીજાને દુઃખી કરી સુખ અનુભવે છે, કોઈ જાતે દુઃખી થઈ બીજાને સુખી કરે છે. કોઈ રાવણનો ઉત્તરાધિકારી લાગે છે, તો કોઈ રામનો અવતાર લાગે છે. આપણે બધું જ બદલી શકીએ છીએ, સ્વભાવ નહીં!

Hello ફેન્ડસ
સંજય ધોરાજી